

#یادداشت_روز_هشتم

#در_باب_طلبگی

#تعهد_به_سازمان

نمی شود کسی با دغدغه صرفه جویی در برق، کارمند سازمان آب شود و از امکانات این سازمان برای هدف مقدس اما شخصی و غیر مرتبط با مأموریت سازمان استفاده کند و خود را توجیه کند که به هر حال هدف مقدس است.

بسیاری از طلاب عزیز را دیده ام که با اهداف مقدسی پا به عرصه طلبگی گذاشته اند اما حاضر نیستند یکی از رسالت های سازمان روحانیت را بپذیرند و مسئولیت خود را در تحقق آن به عهده بگیرند و به خوبی آن نقش را ایفا کنند. در واقع آن ها به سازمانی که زمینه را برای تربیت و رشد ایشان فراهم کرده تعهدی ندارند و در بند حجاب نور خود گرفتارند.

سازمان روحانیت برای اهداف مشخص و از پیش تعیین شده ای اقدام به تربیت نیرو می کند. و برای رشد آنها سال ها هزینه می کند. اما متأسفانه این اهداف را برای طلاب گرانقدر تبیین نمی کند. از طرفی بسیاری از طلاب (بخوانید ۹۰ درصد) نیز این از این اهداف مطلع نیستند و خود را برای پذیرش مسئولیت و تحقق آن ها آماده نمی کنند. (البته در این قسمت حق با آن هاست)

اما نتیجه این ماجرا یک پیامد دو سر سوخت است. با عدم تبیین اهداف حوزه برای طلاب آفت بزرگ و جبران ناپذیر سردرگمی و بی انگیزگی طلاب برای استواری و ثابت قدم بودن در این راه طولانی را به دنبال دارد و از سوی دیگر حوزه علمیه نیز با وجود هزینه کرد بسیار و تلاش فراوان به اندک نتیجه ای از تحقق اهدافش نمی رسد.

آیا رواست که ما با این همه مطالبه و نیاز از سوی جامعه و وظایف خطیر و بلندی که دین به عهده متولیاننش قرارداده باز هم دست روی دست بگذاریم و به این امید باشیم که طلاب پس از دوران تحصیل خودشان تازه احساس مسئولیت کنند و برای آنچه به آن ها نگفتیم و نیاموختیم دست به کار شوند.